

**Farkas Boglárka**

**Válogatott versek**

**2001**

---

**TARTALOM**

Ő sírt  
Újra  
Sorry  
Éjjel  
Arc  
Kéz  
Álom  
Kitaszított  
Korhatár nélkül  
Koldus  
Színek  
Márciusi tél  
Harmatsillag  
Ketten, Egyedül  
Kerti piknik  
Szerelem  
Érzem a veszttem  
Tágra zárt szemek  
Fogaras  
Árapatak  
Mai világ  
Anyám  
J.A.-nak

## Ő sírt

Én sírtam, Te sírtál, Ő sírt  
ragozom az ígét,  
de valóságos a hír,  
hogy Ő sírt.

Miattad, egy olyan ember miatt,  
ki nem érdemel könnyeket,  
ki mindent könnyen elfelejt,  
kinek szíve önmagával telt.

Ő sírt. Könnyeit feledve nézett,  
s mindent megbocsátott néked.  
Néked, ki annyiszor bántottad,  
s álarc mögé bújtattad.

Ő volt mindened, de Te  
észre sem veszed.  
Hidd el sokat ért,  
hogy Ő szeretett.

Minden múlt időben van már.  
Ő sírt, Ő nézett, Ő szeretett.  
Könnyeit két szemén, már csak  
összeragadt szempillái jelzik Neked.

Neked, kiért odaadta mindenét,  
könnyeit, nevét, Életét!

## Újra

Valami furcsa hang üti meg fületem,  
s egy titokzatos érzés uralja szívemet.  
Egy nevetés. Egy harsány kacagás, amit hallok.  
Átnézek a szobán, s valamit megpillantok.

Egy arc fordul felém, mosolyog s különösen néz.  
Elfordulok zavaromban, de a borzongás édes mint a méz.  
Egy nevetés. Szemben vele áll egy lány. Beszél.  
Elszorul a torkom, szívem markolja hideg kéz.

Odanézek. Ő is néz, de komoly az arca.  
Elköszön a lánytól, s felém jön, poharát kezében tartva.  
Elfordulok. Ő megáll, s én igézve nézek föl szemébe.  
Lehajol, s a fülembe súgja azt, amit már rég nem mondott nekem.

Szeretlek. Súgja.  
S a kéz elengedte szívemet, valami más érzésnek adva át a helyet.  
Meghatódva, s könnyekkel küszködve  
borultam lágyan süllyedő mellére.

## Sorry

Hibát hibára halmozok, s  
Te nem tudod, milyen elgyötört vagyok.  
Bánt, hogy úgy játszottam veled,  
Míg Te valahol önmagad keresed.  
Tudom, hogy szerettelek, de ma még  
Szeretlek-e úgy mint rég?  
Vonzott a rossz, a tilalom, a  
Tenni akarás esélye.  
S lám mi lett ebből?  
A szörnyű kétség, rossz álom.  
Egy másik élet meséje.

## **Éjjel**

Egy komor este érzése ült belém  
S mint egy lassú óra, úgy megyek feléd.  
Pedig belül, mélyen a szívemben érzem,  
Tudom, hogy rohannom kéne.

Futni hozzád, rohanni gyorsan,  
De nem megy, nem visz a lábam.  
Meg-megáll, s kérdi mit tegyen.  
Maradjon vagy menjen szüntelen?

Aztán elindul, de még várja a választ,  
Ösztönei viszik csak e kemény csatában.  
Lépkedek, s teszem előre lábam.  
Nincs értelme annak, hogy várjam...

Magányomban osztozik a Hold  
Az ég feketéjén az a ragyogó folt  
olyan ez, mintha egy bőkezű festő  
Színezüstöt szórna le fentről

S az ezüst festék, mint a ruha ránca  
Borul fényesen a bús éjszakára.

## **Arc**

Szeretném mosolyodat nézni naphosszat  
Mert oly kedves ez arc nekem  
De így is magam előtt látom arcod szüntelen.

## **Kéz**

Mikor simogatod kezem kezeddél  
Olyan az, mintha cirógnál selyemmel  
Puha és lágy, s mégis oly erős.

## **Álom**

Látom, látom!  
Ez az álom.



## **Kitaszított**

A pillanat varázsa arcomon  
Mint lepke száll nyári alkonyon  
Elillan és újra a büszke  
tartás tükröződik rajta.

Büszkeségem lesz végzetem, mert  
Nem tudok megalkudni, hogy  
Végre élvezzem életem.  
Nekem ez nem járandóságom?

Kitaszított vagyok, akár hattyúk  
Közt a rút kiskacsa. Mondd!  
Hogy menjek így haza?  
Haza? Az hol van vajon? Merre menjek?  
Kihez vigyem bánatom?  
Tűnődöm, s mire felfogom gondolataim  
lényegét, a sötétség lassan  
elborítja agyam gyönyörű kék egét.

## **Korhatár nélkül**

Amikor még meg sem szült anyád  
Te már próbálsz milyen lesz a nyár.  
Amikor már az elsőt megérted  
Akkor már te is egészen érted.

Érted mi az a napsütés,  
Melyik az a világ, ahol te fényben élsz.  
Érted már mi az a szeretet  
Ami máshoz fűzi egész életedet.

Aztán sorra jön a többi évszak  
Repül mint az első hónap.  
Múlnak egyre éveid, s te jobban  
Egyre jobban érted lépteid.

S végül ráléphetsz az örökös útra,  
Csak arra vigyázz, hogy le ne lépj róla.  
S ha már végig értél rajta  
Gondolj vissza arra az első.  
Igazi és boldog nyaradra.

## **Koldus**

Érzem a hajnalhasadást  
ahogy az éj nappalba megy át.  
Érzem ahogy lüktet a szív  
Boldog álmodásra hív.

A koldus is gazdag lesz  
egyszer, ha érzi szerethet még  
embert. Lüktet a szíve  
S kész meghalni is érte.

Én is koldus voltam, s lám  
gazdag lettem. Gazdag,  
mert szeretnem kell.

Ha nem is kell, de jó nagyon,  
érted lenni, érted élni.  
S más nem kell semmi. Nem kell semmi!

## Színek

Fekete éj  
Fekete ág  
Fekete lány  
Fekete báj

Sötét az utca  
Sötét a lámpa  
Sötét az árnya  
Sötét a ruhája

Tiszta a víz  
Tiszta a szív  
Tiszta érzés  
Tiszta létért

De ha tiszta minden  
akkor fehér is

Fehér hajnal  
Fehér hajjal  
Fehér lány  
Fehéren vár.

## Márciusi tél

Esik a hó, március vége van  
Az idő szeszélyes, kiszámíthatatlan.  
Esik a hó, fehér minden  
A háztetők is ünneplő ingben

Ünnepelnek, de mit vajon?  
A madarak most némák  
S ülök én itt bénán,  
Nem gondolkozok.

A vers egyetlen menedékem  
hol a hideget is melegnek érzem  
Hideg kezem vezeti hideg ész  
Te is az évekkel egyre messzebb mész.

A fák is félve nyögik bánatuk  
Süvít a szél, ordítanak a farkasok.  
Az utakat behavazott autók járnak  
Nem látom az emberek hömpölygő árját.

Esik a hó, március vége van  
S a világnak most tompa fénye van.

## Harmatsillag

Az égen a Harmatsillag hullatja könnyeit  
S itt lent én sírok csak  
Ki tudja mért, elhagynak elveim  
S az éjféli szél arcomba csap.

Fújj csak fújj - kiáltok rá  
De mintha meg se hallaná  
Átgázol a tájon s a szíveken  
Át minden meggyötört életem.

Az égen a Harmatsillag ragyog csendben  
Megtisztult lélekkel hallgat  
Én az égre kiáltom elhagyott lelkem  
Aki még utoljára félve utánam kap.

Az égen a Harmatsillag  
A Földön Én.  
Ragyogunk kitartóan,  
Jellemző a büszkeség.

De jön a reggel, kel a nap  
S a Harmatsillag ugyanúgy sír  
Mint én a Földön egymagam.

## **Ketten, Egyedül**

Ketten ülünk az ágyon  
Ketten iszunk egy pohárból  
Ketten várjuk a reggelt  
Ketten vagyunk! Csak ketten!

Egyedül fekszem az ágyon  
Egyedül álmodom álmom  
Egyedül várom a reggelt  
Várom, hogy lássalak egyszer.

Ketten megyünk egy felé  
Ketten föl az ég felé  
Ketten együtt a mának  
Hol mindenütt megcsodálnak.

Ketten ülünk az ágyon  
Egyedül álmodom álmom  
Ketten várjuk a reggelt  
Ketten vagyunk s én láttalak egyszer.

## Kerti piknik

A kertben a lombos fák között  
Őszi szellő zizzen, hömpölyög  
A fűben a puha pázsiton  
Mint a felhő az égen, úgy oson.

Belekap drága szép hajába  
S belefűjja kedves homlokába  
Ő meg csak kacag rendületlen  
Minden ereje benne van a lendületben.

Bár ősz van,  
Az ég mégis aranyfényben tündököl  
S a nap meleg lehelete  
Mint a fátyol, úgy leng körül.

A kertben a lombos fák között  
A boldogság pilleszárnyon röpködött  
S úgy itta be magát bőröm alá  
Mintha nem látná ki az ki od'adja magát.

Mert én nem tiltakoztam volna  
Szép ez az alkony, ne múlna el soha.  
S lassan mintha nem szívesen tenné  
Elküldi a Hold a Napot, de az nem veszíti kedvét.

Búcsút int utolsó aranykezével  
Sok szerencsét kíván szép éji zenével.



## Szerelem

Egy érzés: a legszebb, leggyötrelmesebb.  
Egy szó: páratlan de kevés.  
Egy szív: ha megleti párját boldog.  
De a boldogság káprázat csupán.  
Azt hiszed a tiéd, aztán csak állsz  
A tükör előtt: egyedül és sután.

## **Érzem a vesztem**

Egy        oda nem illő, kimondott szóban  
Érzem a vesztem.  
Egy        apró, semmitmondó pillantásban  
Érzem a vesztem.  
Egy        céltalan, meg nem álló mozdulatban  
Érzem a vesztem.  
Egy        lágy, hideg csókban  
Érzem a vesztem.  
Egy        hangos, üres dobbanásban  
Érzem a vesztem.  
Egy        szóban, melyben annyi kétség  
Egy        pillantásban, mi oly rideg  
Egy        mozdulatban, miben annyi erő  
Egy        csókban, mi oly kevés  
Egy        dobbanásban, mi szívedé, már  
Érzem nincs visszaút.

S én mégis büszkén hordom keresztem  
De érzem, érzem a vesztem.

## **Tágra zárt szemek**

Képek, csodás emlékek  
Szemeim kortyolják belőlük a szépet.

Házak, várak, nyíló kapuk  
Örvendezek, MAGYAR vagyok.

Népem szava suttog felém  
Szívük társat, hazát remél.

Szemük sírja könnyeinket  
Segítségül hívnak minket.

Ősi tájon visz az utam  
Sziklák között sebes folyam.

Kereszt feszül hegy tetején  
Népem szava kiált felém.

Házak, várak, nyíló kapuk.  
Örvendezek, MAGYAR vagyok!

## Fogaras

Tétován állok a Világ tetején  
A hűvös szélben testem lengedez  
Büszkén nyújtom koronám az égre  
A sugárzó fény karjába vesz

Emberek jönnek, s csodát látnak  
Magányos fa áll a Világ tetején  
Csendben néznek, szemükben bánat  
Nem láthatják azt, amit én

Emberek mennek, csodát láttak  
Gyönyörű fa áll a Világ tetején  
Körötte néma társai fáznak  
Nem talál rájuk az édes remény

Szelíden állok a Világ tetején  
Mosolyom hintem szerte-szét  
Köröttem büszke társaim állnak  
S szemükben csillan az édes remény

## **Árapatak**

Megállt az idő az öreg házban  
Falai emlékek százait őrzik  
Száras virágok illata árad  
Hús padlóján két kutya alszik

Vén ablaka álmosan nyílik  
Kíváncsian néz ki a házból  
Az utcán tehenek kolompja hallik  
Fecskepár röppen, táncol

Megállt az idő az öreg házban  
Udvarán a kút csendesen pihen  
Kislány játszik a pázsiton vidáman  
Mellette lusta macska figyel

A kertben melegen pislákol a tűz  
Nagypapa várja a víg parazsat  
Megállt egy percre az idő a házban  
S boldogságban tovaszalad

## **Mai világ**

„Rohanó világban élünk”  
Állok

„Zaklatott világban élünk”  
Nyugodt vagyok

„Csukott szemmel járunk”  
Ébren vagyok

„Apró örömöket hajszolunk”  
Boldog vagyok

„Elmúlik a szépség”  
Szép vagyok

„Változik a világ”  
Meghalok

## **Anyám**

Szemedben a tűz vidáman lobog  
Örök ifjú, s boldog a mosolyod  
Lányaid kacaja röpít az égre  
Aranyló sugáron a sötét éjbe

Tengernyi szépség, s ezernyi bánat  
Anyának lenni - ez volt a vágyad  
Anyának lenni, életet adni  
Az életben mindig utat mutatni

Szemedben a szeretet tüze lobog  
Édesanyám! Boldog vagyok!

## **J.A.-nak**

Nincs használati utasítás  
Nem is volt. Elveszett!  
Ki-ki úgy éli életét, ahogy tudja  
Meri, amerre a szív vezet.

A Te szíved a bánat kertjében bolyong  
A fájdalom lelkedet járja át  
Könnyed tisztít, de nem gyógyít  
Ellene nem nyerhetsz csatát

Tépd ki szívedből a mérgező tövist  
Hagyd, hogy véred hulljon vele  
Megoldást hoz fájdalmadra az idő jótékony keze.

Nincs használati utasítás  
Nem is volt. Elveszett!  
Sorsod, hogy megtaláld újra, s ÉLD az ÉLETET.

-&-